

Roverníček

5/10

Rumunské putování (Mercy, Racek, Soko 2010)

Obsah:

<i>Termíny akcí, pozvánky</i>	strana 2
<i>Expedice do Rumunska 2010</i>	strana 3
<i>Roveráky 2010</i>	strana 7
<i>Hrajeme si fér?</i>	strana 9

Termíny akcí, pozvánky

Aktuální přehled plánovaných i proběhnuvších víkendovek, schůzek, koncertů a jiných událostí najdeš na webu:

jskyjov.skauting.cz/plan.php

nebo také zde:

[google calendar](#)

Expedice do Rumunska 2010

Této 14denní expedice v polovině července se zúčastnili Soko, Mercy a já – Racek. Naším cílem bylo projít pohoří Fagaraš v jihovýchodních Karpatech, to je asi uprostřed Rumunska, a přidat do své sbírky kámen z nejvyšší hory Rumunska, Moldoveanu (2544 m n. m.).

Původně jsem plánoval napsat zápis ze dne, kdy jsme dosáhli vrcholu Moldoveanu, protože to byl jedinečný zážitek, ty nádherné rozhledy na okolní hory, ale o několik dní později jsme „přežili“ větrnou smršť pod horou Negoiu, což rozhodně stojí za zmínku.

11. den - fičák pod Negoiu

Ráno byla docela kosa a mlhavo, avšak na poměry v posledních třech dnech bylo nádherně. Aby ne, když už jsme na jednom místě strávili tři dny ve stanu, většinou v horizontální poloze, všechny noviny přečtené, některé články i dvakrát, křížovky vyluštěné, zatímco venku to z mraků jen cedilo.

Po snídani teda sbalíme stan a jdeme se „ubytovat“ o kus dál. Lezeme přes kopečky, sestupujeme do údolí, pak zase do kopečka a po hřebeni. Co chvíli mrholí, pak svítí slunko a do toho zase mračniska. Poté, co vítr trochu rozežene mračna, hned tasíme foťáky a zuřivě mačkáme spouště. To abychom zvětšili ty nejlepší chvíle z hor. Cestou míváme baču se stádem ovcí a taky několik Čechů s bágla na zádech, kteří si rovněž vyrazili do rumunských hor.

Kolem druhé odpoledne přicházíme pod horu Negoiu – cíl naší dnešní trasy. I když do večera je ještě času dost, pro dnešek už dál v cestě nepokračujeme. Zjistili jsme totiž, že ve Fagaraši bývá obvykle dopoledne krásně, ale kolem jedné hodiny začínají mračiska houstnout a kolem třetí odpoledne už pravidelně prší. Aspoň takhle to tady bylo denně po celý týden, než nám pak tři dny cedilo.

Pod Negoiu byl plechový přístřešek ve tvaru polovičního válce, kde může znavený turista přespat. Bylo v něm ale vlhko a představa, že bychom se v takové malé budce měli tísnit ještě asi s dalšími deseti lidmi, zmoklými a zpocenými po celodenním šlapání, z nichž někteří určitě v noci i chrápou, a kteří se sem dozajista nacpou, nás ani trochu nelákala. A tak i přes varování jednoho místního domorodce, že tady občas trochu víc fouká, jsme si postavili stan za jedním malým kopečkem. Sotva jsme přišpendlili stan posledním kolíkem, začalo pršet. Zrada! Bylo teprve dvě odpoledne. Pršet mělo až ve tři!

Přiblížil se večer, začalo se stmívat, venku stále drobně foukalo a přišlo a do tábořiště došla ještě asi 30členná skupina turistů z ČR pod vedením jedné cestovní kanceláře, z nichž si asi polovina začala stavět stany. Zbytek turistů seběhl vzhledem k počasí a kvůli klidnějšímu spaní se vyspat o něco níž do údolí. Ale my zůstáváme, večer si dáváme jenom studenou večeři a jdeme spát.

Kolem půlnoci začalo „trošku víc“ foukat. To nás už i probudilo, ale říkali jsme si, že je to ještě v pohodě. Ve chvíli, kdy se však přihnala větrná smršť, hučící jako padající sněhová lavina a narazila do stanu tak prudce, že se bleskově prohnula laminátová konstrukce stanu a dala si „líbačku“ na obličej ležícího Mercyho, věděli jsme, že se tuto noc asi moc nevyspíme. Venku to „pěkně“ fičelo, přišlo a stan se prohýbal do roztodivných tvarů. Navíc byla podlaha stanu na několika místech děravá a mně notně nasákla karimatka. Zbytek noci jsem pak strávil na igelitu.

Opět jsme zaslechli hučení padající laviny a asi po pěti vteřinách přišel náraz. To už jsme však byli připraveni a rukama nohama podpírali konstrukci. Bylo to jako obří pěst, co do nás narazila. To vše se opakovalo co chvíli a my se modlili, aby stan vydržel. Viděli jsme totiž, jak venku v tom

fičáku ve tmě a v dešti pobíhalo zoufale několik postav, něco na sebe řvaly a měly namířeno do údolí. Byl to docela „masakr“. A v tom větrném šílenství jsem musel vylézt ze stanu a upevnit kolíky, které už byly notně vyviklané.

Fičák trval asi do půl druhé hodiny ranní, pak se trochu zklidnil, a když už jsme začali kolem půl třetí usínat, tak vše začalo znovu a snad ještě s větší intenzitou. Konstrukci stanu jsme museli každou chvíli podpírat a to asi do pěti hodin do rána. Pak už jsme byli tak vyčerpaní, že jsme začali usínat. Fičák nefičák.

Toho rána byl víchř stejně tak zběsilý, jako když vystrčíte hlavu z jedoucího rychlíku, jenom s tím rozdílem, že už nepršelo. Náš stan to „přežil“, na rozdíl od většiny ostatních! Po prohlídce okolí jsme totiž zjistili, že několik stanů turistů z ČR bylo víchřem doslova smeteno. Konstrukce některých stanů byly polámané a jejich obyvatelé se tlačili v plechové budce. Ostatní, co se nevešli do budky, seběhli do údolí.

Shodli jsme se na tom, že pokračovat dál po hřebeni hor v takovém víchř se rovná sebevraždě a tak jsme raději sestoupili do údolí.

Racek

Roveráky 2010

Úvaha o roveringu - Xera

Rovering? Co to vlastně je? Vždyť já pořádně ani nevím. Jediné, co vím je, že když tohle slovo nebo roveráky slyším, běhá mi mráz po zádech. Z roveráků jsem měla obrovskou hrůzu, ale teď vidím, že všechno není tak horké, jak se uvaří.

Být rover je pro mě pocta. A proč? Už nejsem braná jako ta malá holka z 20. Teď jsem malá ze 7 :-D Rovering je cesta, kterou se pokusím dát. Už nebudu odmítovat, když se mi někam nebude chtít. I když někdy možná jo.

Co se stane s člověkem, když je rover nebo rangers? Vlastně vůbec nic, alespoň ne navenek, ale uvnitř ví, že dokáže něco víc než dřív. Takže na závěr, co je to rovering přesně prostě pořádně nevím. Budu si to muset vygooglovat.

Xera

Úvaha o roveringu - Méďa

Kdybych tak věděl, co mám o roveringu psát. Nikdy mě o něm nikdo nic pořádně neřekl, ale jak vidím rovering já? Rovering je jako by takovým dalším stupínkem ve skautském životě. Být roverem znamená mít více starostí a také více strachu z toho, co nás příští den čeká.

A co znamená roverské heslo „Služba“? Pomáhat tam, kde je třeba a snažit se být lepším člověkem. Rovering je hodně těžká věc, ale já se budu pokoušet řídit se jeho heslem.

Méďa

Ideální partner - Xera

Když začnu vzhledem, i když na něm moc nezáleží, vždycky se mi líbili kluci s hnědýma očima a tmavými vlasy. Nejlíp pěkně opálený. Měl by být rozhodný, mít svůj vlastní cíl. Nejít s davem. Musí mi něčím imponovat. Nechci kluka, který si nejde za svým. Mohl by být milý, přátelský a vtipný. A měl by být věrný. Neměl by se bát žádné práce a žádných překážek v životě. Být chvíli s ním by měla být ta nejkrásnější chvíle ze dne. Jenže kluk, kterého jsem si vysnila se stejně ještě nenarodil a kdyby jste ho potkali, tak dejte vědět.

Xera

Ideální partnerka - Méďa

Ideální partnerka by podle mého uvážení měla být hodná, kamarádká, ulítlá a aspoň trochu vysmátá jako já. Rozhodně bych nechtěl nějakou holku, která kouří nebo fetuje atd. Prostě ideální... Já už například ideální partnerku mám a asi určitě víte, kdo to je a jestli nevíte, tak je to Štěpka. Už s ní chodím třetí měsíc a kdybyste mě neposlali dělat roveráky, tak bych s ní poprvé za ty 3 měsíce mohl být na výročí! Shrnuto a podtrženo - Štěpka je má ideální partnerka.

Méďa

Hrajeme si fér?

Kolem 80 % všech prodaných hraček na světě pochází z Číny. Více než 95 % hraček dovážených do EU pochází z Asie. Přesouvání výroby do Číny z důvodu snižování výrobních nákladů s sebou však často nese porušování etických a environmentálních pravidel. Dělníci například pracují povinně až šestihodinové přesčasy, dostávají nepatrnou mzdu a jakékoli protesty jsou tvrdě potlačeny. Rozsáhlou studii o pracovních podmínkách dělníků přinesla Organizace SACOM – Studenti a vědci proti nezákonnému chování korporace.

Největší koncentrace, zhruba 5 tisíc továren, je v jižní Číně v oblasti Pearl River Delta v provincii Guangdong. Pracují tu 4 miliony dělníků. Organizace SACOM monitoruje dodržování lidských a pracovních práv v čínských továrnách, které vyrábějí zboží pro nadnárodní korporace. Tentokrát se zaměřila v období března až srpna tohoto roku na továrny Tianyu Toys a Wai Shing, které dodávají zboží pro společnost Disney.

Mláďí strávené v tyranských podmínkách

Mezi hlavní zjištění patří to, že dělníci povinně pracují přesčasy přesahující zákonem povolený počet hodin. V továrně Wai Shing tak v hlavní sezóně, kdy se zvyšují nároky odběratelských firem na výrobu, běžně pracují dělníci 4 až 6 přesčasových hodin, několikrát do týdne. Pracuje se sedm dní v týdnu, volné dny bývají nepravidelně, uvádí zpráva. Mzdy se pohybují pod zákonem stanoveným limitem, dělníci nedostávají kopii smlouvy, mzdy jsou často zadržovány po dobu 45 dní.

V Tianyu Toys nedostávají podle závěrů zprávy dělníci výplatní pásky a neexistuje jasná evidence odpracovaných hodin. Fakta společnost SACOM sháněla pomocí pozorování, rozhovorů zhruba se 40 dělníky (často anonymně) a fotografiemi z mobilních telefonů.

Na základě rozhovorů s dělníky vyšlo najevo, že se při kontrolních auditech se podvádí a dělníci jsou zaplacení za to, aby o pracovních podmínkách lhali. SACOM uvádí, že zde nejsou žádné nezávislé odbory. Funguje pouze jeden, pod hlavičkou komunistické strany. Na základě výpovědí dělníků vyšlo najevo, že byl zatčen každý, kdo se pokusil seskupit nezávislou organizaci.

Také pracovní prostředí je neodpovídající a potenciálně škodlivé pro zdraví dělníků, tvrdí zpráva SACOMu. „Při výrobě umělohmotných hraček často vzniká silný zápach v důsledku manipulace s toxickými látkami, jako jsou například ředidla. Dělníci pracující v oddělení, kde se tvarují plasty, jsou působení těchto chemikálií pravidelně vystaveni, ale obvykle neznají žádná ochranná opatření,“ říká studie. Ochranné masky prý dělníci nosí jen během návštěv auditorů a kontrolorů. Jedním z důvodů, proč masky nenosí, je zřejmě vysoká teplota na (neklimatizovaném) pracovišti .

Také navzdory tomu, že je výroba kvůli běžícím strojům poměrně hlučná, nemají pracovníci žádné pomůcky chránící jejich sluch. Další hrozbu pro zdraví pracovníků, kterým vedení továrny neposkytuje žádné ochranné masky, představuje prach, vypočítává studie.

Za továrními zdmi pracují nejčastěji ženy od 15 do 30 let. Kvůli nízkým platům jsou zde nuceni žít v ubytovnách v počtu pěti až deseti osob na místnost bez jakéhokoli soukromí. Zpráva upozorňuje na obvyklá poranění pracovníků u strojů nebo popálení rozžhavenou umělou hmotou v důsledku přílišné únavy.

Víte s čím si hraje?

Továrny, které nehledí na dodržování pracovník podmínek, také většinou opomíjejí i regulérní nakládání se svými odpady. V Thajsku jsou podle Fair Trade často továrnami na hračky vypouštěny odpady do řek. Obyvatelé přicházejí o pitnou vodu a odskáčou to také rybáři, kteří přijdou o své živobytí. Kontaminovanou vodu ale obyvatelé i přesto používají

na zavlažování své úrody.

Informace o tématu u nás šíří Společnost Fair Trade v rámci své kampaně *Víte s čím si hrajete?*, kterou bojuje za zlepšení pracovních podmínek při výrobě hraček. Ráda by přiměla zejména velké hračkářské firmy Disney, Hasbro a Mattel, aby podnikly konkrétní kroky ke zlepšení špatných pracovních podmínek v továrnách svých dodavatelů, včetně zavedení transparentního monitoringu a systému auditů. Pomocnou ruku by podle Fair Trade měl podat i Mezinárodní svaz hračkářského průmyslu ICTI.

Dominika Patrovská

článek byl převzat z www.ekolist.cz

Další číslo by mohlo vyjít začátkem listopadu 2010

rovernicek.skautkyjov.cz

Pavel Tomášek - Set, 2010